

III.

Бѣ забравилъ турчинъ — звяръ,
 Че съсь Бога въ борба влазя,
 Че Росия се не сгазя,
 Че тукъ рускиятъ е царъ;
 Че е трясъкъ, а не глума,
 Александровата дума.

IV.

Той каза си: побѣдихъ
 Азъ женитѣ и дѣцата;
 Руси идатъ на борбата,
 Щж ги побѣдж и нихъ.
 Въ тие дупки щж ги срѣщамъ,
 Въвъ тѣхъ храбъръ се усѣщамъ

V.

Ето го че лази въ прахъ!
 Въ прахъ; Защото руский воинъ
 Въ боя влазя съ ликъ спокоенъ,
 Смиртыта срѣща я безъ страхъ.
 И врагътъ едвамъ съгледа,
 Той крѣщи: ура! побѣда!